

[Agnete Laustsen]

Det er kun 4 måneder siden, at et flertal i folketinget vedtog at udvide dagpengeordningen ved barsel og sygdom, skønt både venstre, konservative og fremskridtspartiet påviste, at det ville medføre omfattende udgifter for erhvervslivet og i høj grad ramme i særdeleshed mindre erhvervsdrivende.

Det nu foreliggende forslag om at regulere syge- og barseldagpengene på samme måde som arbejdsløshedsdagpengene vil også, som fru Grethe Fenger Møller allerede har påpeget det i den lange debat, som er gået forud, komme til at betyde omfattende meromkostninger for erhvervslivet, og vi må derfor fra konservativ side forbeholde os vor stilling til det.

Pilgaard Andersen (FP):

Det nærværende forslag om dagpenge ved sygdom og fødsel som fremskridtspartiet ikke medvirke til. Vi har stadig væk den opfattelse omkring hele dagpengeordningen, at den betyder en fordyrelse for erhvervslivet.

Nu vil man bygge den automatiske justering ind i forslaget, således at dagpengene følger prisudviklingen i samfundet. Men når man starter med et beregningsgrundlag for dagpengenes højeste beløb på 1.767 kr. om ugen, er det fremskridtspartiets opfattelse, at det er alt for højt et udgangspunkt. Vi kender jo problemet fra understøttelsen, som vi lige har debatteret, hvor lønniveauet afpasser sig efter det maksimale, man kan opnå ved understøttelsen, plus de 10 pct. Understøttelsen er altså retningsgivende for lønniveauet. Vi må bare erkende, at det er meget vanskeligt for virksomhederne at få arbejdskraft, hvis man ikke udbetaler den maksimale løn, når arbejderen samtidig kan opnå maksimal understøttelse. Hermed kan de 1.767 kr. komme til at virke som retningsgivende for det lønniveau, man kræver af virksomhederne, for at de ansatte kan opnå det maksimale udbetalt i dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Vi må nødvendigvis konstatere, at dette lovforslag ikke forbedrer virksomhedernes økonomiske muligheder for at overleve, tværtimod.

I denne forbindelse vil vi gerne henlede opmærksomheden på fremskridtspartiets lovforslag i folketingsåret 1978-79, lovforslag nr. L 55, som virkelig kunne have været med til at sænke omkostningsniveauet ved at ind-

føre 2 karensdage, lade arbejdsgiveren betale de næste 3 dage, hvorefter forpligtelsen overgår til samfundet. Vi finder, at det havde været rimeligt, samtidig med at det ville have været med til at lette nogle af de omkostninger, der er lagt på virksomhederne.

Men hvis man så ser på hele betydningen af dagpengelovforslagene fra indførelsen i 1970, vil man konstatere, hvis man slår op i Danmarks Statistik, at i 1972 havde vi en arbejdsledighed på 3,6 pct. og i 1973 på 2,4 pct., men så skete der en udvikling i 1974, da dagpengelovforslaget fik virkning, idet den lige pludselig steg til 5,2 pct., og vi vil også se, at i 1975 var den på 11,1 og i 1976 10,0. Det er et tydeligt bevis på, hvad der skete på dagpengeområdet.

Ud fra de tal kan man tydeligt se, at dagpengeloven har været af ugunstig virkning for arbejdsløshedsstatistikken, idet arbejdsløsheden blev forøget med flere tusind mennesker. Mange virksomheder tør ikke indlade sig på at ansætte ny arbejdskraft, idet de er stillet over for risikoen for at skulle betale løn i 5 uger for en arbejdskraft, som man ikke modtager.

Hvad angår det foreliggende lovforslag, må vi slå fast, at vi ikke kan støtte forslaget; det hjælper nemlig ikke på virksomhedernes omkostningsniveau, og det er lige præcis, hvad vi ønsker det skulle have gjort.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg forstår, at fru Birthe Nielsen ønsker, at hr. Flygaard skal udtale sig først.

Flygaard (DR):

Dette forslag forekommer umiddelbart retsforbundet tiltalende, så vi tilslutter os med det forbehold, at vi selvfølgelig vil afvente udvalgsarbejdets dokumentation inden endelig tilslutning. Men som sagt, vi er meget velvilligt indstillet over for forslaget.

Birthe Nielsen (SF):

I modsætning til fremskridtspartiet er vi, hvad der sikkert ikke kan undre nogen, i SF noget mere optimistiske med hensyn til dette forslag, som medfører en ændring i reguleringsbestemmelserne omkring dagpenge ved sygdom eller fødsel. Det bliver dog en forbedring, at man går tilbage til den gamle ordning, hvad angår den lønglidning, der er